

INSTRUKCJA MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 21 kwietnia 1955 r.

w sprawie zakładania i prowadzenia ewidencji gruntów, zasad sporządzania wykazów gruntów oraz opłat za odrisy z map i za odpisy oraz wyciągi z rejestrów i dokumentów stanowiących część składową operatu ewidencyjnego na obszarze gromad, osiedli i miast nie stanowiących powiatów.

Na podstawie art. 7 ust. 1, art. 8 ust. 3 i art. 11 ust. 4 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. Nr 6, poz. 32) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Ewidencję gruntów na obszarze gromad, osiedli i miast nie stanowiących powiatów zakładają i prowadzą prezydya powiatowych rad narodowych (geodeta do spraw ewidencji gruntów) według przepisów niniejszej instrukcji.

2. Sprawę zakładania i prowadzenia ewidencji gruntów na terenach m. st. Warszawy i m. Łodzi oraz miast stanowiących powiaty normuje odrębna instrukcja, wydana przez Ministra Gospodarki Komunalnej.

§ 2. Jednostką ewidencyjną jest obszar gromady, osiedla lub miasta.

§ 3. Ewidencja gruntów obejmuje wszystkie grunty położone na obszarze jednostki ewidencyjnej.

§ 4. 1. Dla każdej jednostki ewidencyjnej (§ 2) zakłada się operat ewidencyjny, który składa się z map, rejestru i dokumentów uzasadniających wpisy do rejestru.

2. Mapy, na których podstawie założono ewidencję gruntów, przyjmuje się za mapy ewidencyjne.

3. Rejestr jest spisem gruntów położonych na terenie gromady, osiedla, miasta. W dalszych przepisach niniejszej instrukcji będzie on zwany „rejestrem gruntów”.

4. Za dokumenty uzasadniające wpisy do rejestru gruntów uważa się: operaty pomiarowe, orzeczenia sądowe, akty notarialne, urzędowe akty przekazania, akty nadania, decyzje właściwych władz.

§ 5. 1. Do rejestru gruntów wpisuje się grunty zestawione według jednostek rejestrowych.

2. Jednostkę rejestrową tworzą wszystkie grunty na terenie danej gromady (osiedla, miasta) stanowiące własność lub będące we władaniu tej samej osoby (osoby fi-

zycznej, prawnej, każdego podmiotu gospodarki uspołecznionej).

3. Grunty stanowiące współwłasność tych samych osób uważa się za odrębną jednostkę rejestrową.

4. Każdą jednostkę rejestrową wpisuje się do rejestru gruntów pod odrębnym numerem, zwanym „numerem rejestru gruntów”.

5. Jednostki rejestrowe jednakowego typu lub tworzące zespoły gruntów łączy się dla celów statystycznych w grupy rejestrowe.

§ 6. Za jednostki rejestrowe w szczególności uważa się:

- 1) w grupie I „Państwowe gospodarstwa rolne” — poszczególne państwowe gospodarstwo rolne, hodowlane, ogrodnicze i rybne lub jego część oraz zakład przemysłu rolnego, stanowiący oddzielną jednostkę gospodarczą podległą Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych; powierzchnię jednostki rejestrowej należy wykazać łącznie z powierzchnią gruntów oddanych do uprawy (deputat) robotnikom rolnym;
- 2) w grupie II „Państwowe gospodarstwo leśne” — poszczególne nadleśnictwo, park narodowy lub ich części w poszczególnych jednostkach ewidencyjnych, zakład przemysłowy lub analogiczną jednostkę administracyjno-gospodarczą podległą Ministrowi Leśnictwa; powierzchnię jednostki rejestrowej należy wykazać łącznie z gruntami deputatowymi pracowników gospodarstwa leśnego;
- 3) w grupie III „Inne państwowe i społeczne gospodarstwa nie objęte grupą I lub II” — poszczególne gospodarstwo rolne, hodowlane, ogrodnicze, rybne, leśne lub grunt nie stanowiący gospodarstwa, pozostające we władaniu:
 - a) naczelnym organów administracji państwowej innych urzędów na szczeblu centralnym,
 - b) terenowych organów administracji państwowej innych urzędów nie objętych lit. a),

- c) państwowych instytutów, zakładów naukowych i doświadczalnych,
- d) przedsiębiorstw państwowych,
- e) Związku Samopomocy Chłopskiej, gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska” oraz innych instytucji prawa publicznego,
- f) organizacji związkowych oraz społecznych i jednostek posiadających osobowość prawną prawa publicznego;
- do tej grupy zalicza się wszelkie spółdzielnie (np. pracy, mieszkaniowe itp.) z wyjątkiem spółdzielni produkcyjnych;
- 4) w grupie IV „Inne państwowe i społeczne, nie objęte grupami I, II i III nieruchomości nierolnicze zabudowane lub nie zabudowane” — poszczególną nieruchomość nierolniczą zabudowaną lub nie zabudowaną, pozostającą we władaniu władz, urzędów, instytucji, zakładów, organizacji i jednostek posiadających osobowość prawną prawa publicznego, wymienionych w grupie III (pkt 3);
- 5) w grupie V „Spółdzielnie produkcyjne” — każdą spółdzielnię produkcyjną, tj. ogólną powierzchnię wszystkich gruntów użytkowanych przez spółdzielnię produkcyjną i jej członków, a stanowiących:
- a) wkłady gruntów członków spółdzielni, będące własnością spółdzielców,
- b) grunty Państwowego Funduszu Ziemi pozostające w trwałym użytkowaniu spółdzielni,
- c) grunty Państwowego Funduszu Ziemi pozostające w czasowym użytkowaniu spółdzielni,
- d) grunty innych właścicieli pozostające w użytkowaniu spółdzielni,
- e) działki przyzagrodowe członków spółdzielni;
- do tej grupy zalicza się również zrzeczenia uprawy ziemi (Uwaga: Dla każdej spółdzielni produkcyjnej prowadzi się ponadto szczegółowy rejestr gruntów na podstawie odrębnych przepisów.);
- 6) w grupie VI „Prywatne gospodarstwa (grunty)” — poszczególne gospodarstwo rolne, hodowlane, ogrodnicze, rybne, leśne lub grunt nie stanowiący gospodarstwa, będące własnością lub znajdujące się we władaniu osób fizycznych i jednostek gospodarki nie uspołecznionej; do gospodarstw prywatnych należy również zaliczyć:
- a) gospodarstwa (grunty) użytkowane przez duchownych i służbę kościelną,
- b) grunty dzierżawione z Państwowego Funduszu Ziemi,
- c) grunty użytkowane przez zespoły uprawowe; nie są jednostkami rejestrowymi następujące grunty użytkowane prywatnie:
- grunty deputatowe pracowników gospodarstw rolnych i leśnych, które zalicza się do jednostek rejestrowych pracodawców (grupy I, II i III); szczególne wykazy osób władających gruntami deputatowymi prowadzą właściwe zakłady pracy;
- działki przyzagrodowe członków spółdzielni produkcyjnych, które zalicza się do jednostek rejestrowych grupy V;
- 7) w grupie VII „Ogrody działkowe” — całość każdego ogrodu działkowego w jednostce ewidencyjnej, pozostającego pod jednym zarządem;
- 8) w grupie VIII „Wspólnoty i grunty gromadzkie” — każdą wspólnotę lub grunt gromadzki; należy tutaj zaliczyć na terenie województw południowych tzw. dobra gromadzkie i majątki gromadzkie; nie stanowią jednostki rejestrowej wspólnoty i grunty gromadzkie podzielone i pozostające w indywidualnym władaniu chłopów bądź spółdzielni produkcyjnych; takie grunty zalicza się do właściwych jednostek rejestrowych w grupie V lub VI;
- 9) w grupie IX „Państwowy Fundusz Ziemi” — łączną powierzchnię należących do Państwowego Funduszu Ziemi gospodarstw i gruntów nie stanowiących gospodarstw po wyłączeniu gruntów przekazanych w trwałe użytkowanie spółdzielni produkcyjnych; w przypadkach gdy grunty Państwowego Funduszu Ziemi znajdują się w czasowym użytkowaniu osób prywatnych na podstawie umowy, należy sporządzić dodatkowy wykaz tych użytkowników jako załącznik do rejestru gruntów;
- 10) w grupie X „Wody publiczne” — łączną powierzchnię wód publicznych w jednostce ewidencyjnej (rzeki, strumienie, potoki, stawy, rowy itp.) nie wchodzących w skład jednostek rejestrowych wymienionych w pkt 1 do 9;
- 11) w grupie XI „Drogi publiczne” — łączną powierzchnię dróg publicznych w jednostce ewidencyjnej;
- 12) w grupie XII „Tereny komunikacyjne (kolejowe i inne bez dróg publicznych)” — poszczególny zarząd (dyrekcję) terenów kolejowych i innych terenów komunikacyjnych, położonych na obszarze jednostki ewidencyjnej;
- 13) w grupie XIII „Użytki kopalne, nie należące do grup od I do XII” — łączną powierzchnię użytków kopalnych (gliny, żwiru, piasku itp.) w jednostce ewidencyjnej, nie wchodzących w skład jednostek rejestrowych wymienionych pod pkt 1 do 12;
- 14) w grupie XIV „Grunty o nie ustalonym sposobie użytkowania oraz nie ustalonych użytkownikach” — łączną powierzchnię tych gruntów.
- § 7. W rejestrze gruntów pod pozycją jednostki rejestrowej wykazuje się poszczególne użytki gruntów i ich powierzchnie. W odniesieniu do użytków rolnych wykazuje się powierzchnie według klas gruntów.
- § 8. 1. W rejestrze gruntów prowadzi się ewidencję następujących użytków gruntów:
- 1) użytki rolne, do których zalicza się:
 - grunty orne (w tym grunty orne w uprawie, odłogi), ogrody, sady, łąki trwałe i pastwiska trwałe; do czasu uzyskania danych geodezyjnych dla określenia powierzchni ogrodów i sadów użytki te będą wykazane łącznie w gruntach ornych,
 - 2) użytki leśne, do których zalicza się:
 - lasy,
 - leśne powierzchnie nie zagospodarowane (zręby, halizny, wypaleniska i płazowiny),
 - plantacje leśne (szkółki drzew leśnych, plantacje krzewów leśnych, plantacje wikliny),
 - leśne pasy wiatrochronne;
 - 3) grunty pod wodami, do których zalicza się:
 - wodozbiory (jeziora, stawy, sadzawki, zastoiska),
 - wodocięki (rzeki, strumienie potoki, kanały, rowy),
 - inne wody i urządzenia inżynierskie (porty, przystanie, śluzy, zapory itp.),
 - źródła wód;
 - 4) użytki kopalne, do których zalicza się:
 - kopalnie minerałów (kamieniołomy, kopalnie odkrywkowe rud, węgla kamiennego i brunatnego, kopalnie gliny, żwiru, piasku),
 - kopalnie torfu;

- 5) tereny komunikacyjne, do których zalicza się: drogi, tereny kolejowe i inne tereny komunikacyjne (szybowiska, lądowiska, leśne linie oddziałowe itp.);
- 6) tereny osiedlowe, do których zalicza się: tereny budowlane (zabudowane i nie zabudowane), tereny zielone (zielen publiczna zamknięta i otwarta) i sportowe, inne tereny osiedlowe (cmentarze, obiekty zabytkowe, grzebowiska zwierzęce itp.); za teren zabudowany należy uważać obszar gruntu zajęty przez budynek wraz ze związanym z nim otoczeniem (podwórze, ogrody ozdobne, ogrodzenia itp.) bez powierzchni użytkowanej jako ogród, sad itp.;
- 7) tereny różne (wały ochronne bez nawierzchni drogowej, grunty dla celów specjalnych itp.);
- 8) nieużytki, do których zalicza się: bagna (bagna, topieliska, trzęsawiska, moczary), piaski (piaski ruchome, wydmy, piaski nadbrzeżne, plaże nie urządzone), utwory skalne (skały, rumowiska, piargi), utwory fizjograficzne (urwiska, uskoki, strome stoki), tereny zdewastowane (hałdy, wysypiska, wyrobiska, zapadliska).

2. Dla potrzeb ewidencyjnych ustala się oznaczenia użytków gruntów następującymi symbolami:

- 1) grunty orne R,
- 2) ogrody O,
- 3) sady S,
- 4) łąki trwałe Ł,
- 5) pastwiska trwałe Ps,
- 6) użytki leśne Ls,
- 7) grunty pod wodami (wody) W,
- 8) użytki kopalne K,
- 9) tereny osiedlowe B,
- 10) tereny różne Tr,
- 11) nieużytki N,
- 12) tereny komunikacyjne pełnym brzmieniem nazwy, np. droga prywatna, droga publiczna, teren kolejowy itp.

3. Klasy użytków rolnych oznacza się liczbą rzymską zamieszczoną po symbolu danego użytku, np. R III, Ł IV, Ps V itd.

§ 9. Do czasu wydania rozporządzenia Rady Ministrów, o którym mowa w art. 2 ust. 3 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. Nr 6, poz. 32), do rejestru gruntów wpisuje się w odniesieniu do użytków rolnych klasy według następujących wytycznych:

- 1) w odniesieniu do obszaru, dla którego istnieje rejestr pomiarowo-klasyfikacyjny, sporządzony na podstawie zarządzeń Ministra Rolnictwa: z dnia 16 sierpnia 1951 r. (Dz. Urz. Ministerstwa Rolnictwa Nr 14, poz. 89) oraz z dnia 12 września 1951 r. (Dz. Urz. Ministerstwa Rolnictwa Nr 14, poz. 87) i zatwierdzony przez prezydium powiatowej rady narodowej zgodnie z zarządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 7 maja 1952 r. nr UR. R. III. 1/15/52 oraz nr UR. R. II. 1/10/52 lub zgodnie z zarządzeniem nr 11 Ministra Rolnictwa z dnia 25 stycznia 1954 r. nr UR. R. 21/12/53 — klasyfikację gleboznawczą uwidocznioną w wyżej wymienionych rejestrach pomiarowo-klasyfikacyjnych;
- 2) we wszystkich innych przypadkach — klasy gruntów podane w ankietach klasyfikacyjnych, sporządzo-

nych w 1949 r. i uwzględniających późniejsze zmiany, wprowadzone do tych ankiet na podstawie protokołów powiatowych komisji klasyfikacyjnych zgodnie z zarządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 19 grudnia 1951 r. oraz na podstawie pisma Ministra Rolnictwa z dnia 7 sierpnia 1954 r. nr UR. R. 91/33/54 i uchwały nr 785 Prezydium Rządu z dnia 13 listopada 1954 r. oraz wydanego w wykonaniu tej uchwały zarządzenia nr 188 Ministrów Rolnictwa, Finansów i Skupu z dnia 11 grudnia 1954 r.;

3) w przypadku stwierdzenia zmiany klasyfikacji w ankietach klasyfikacyjnych bez podstaw wymienionych w pkt 2 (po dniu 11 grudnia 1954 r.) należy zbadać, czy wprowadzona zmiana odpowiada stanowi faktycznemu na gruncie i jeżeli:

- a) zmiana jest słuszna, wprowadzić ją do rejestru gruntów,
- b) zmiana jest nieuzasadniona, wprowadzić do rejestru gruntów klasyfikację pierwotną i zawiadomić o tym zainteresowanego, wyjaśniając przyczynę zmiany klasyfikacji.

§ 10. 1. Obszar, czyli powierzchnię użytków, wprowadza się do rejestrów gruntów z istniejących rejestrów pomiarowo-klasyfikacyjnych, pomiarowych, operatów obliczeniowych oraz obliczeń powierzchni dokonanych na mapach lub z innych materiałów geodezyjnych, jeżeli takie istnieją dla danych jednostek ewidencyjnych, a gdy brak innych aktualnych danych — z materiałów statystycznych, w szczególności z ankiet klasyfikacyjnych.

2. Powierzchnię użytków wpisuje się do rejestru gruntów:

- 1) gromady — w hektarach (ha) i arach (a) z dokładnością do 1 ara (0,01 ha);
- 2) miasta lub osiedla — w hektarach (ha), arach (a) i metrach kwadratowych (m^2) z dokładnością do 10 m^2 (0,001 ha).

3. Przy wpisywaniu do rejestru gruntów gromady powierzchni użytków otrzymanych z obliczenia należy stosować następujące zasady:

- 1) końcówkę mniejszą niż 0,5 ara odrzuca się,
- 2) końcówkę równą 0,5 ara zaokrągla się do liczby parzystej arów;
- 3) końcówkę większą niż 0,5 ara zaokrągla się do pełnego ara.

4. Przy wpisywaniu do rejestrów gruntów miast i osiedli wyników otrzymanych z obliczeń powierzchni należy stosować następujące zasady:

- 1) końcówkę mniejszą niż 5 m^2 odrzuca się;
- 2) końcówkę równą 5 m^2 zaokrągla się do parzystej dziesiątej części ara;
- 3) końcówkę większą niż 5 m^2 zaokrągla się do pełnej dziesiątej części ara.

§ 11. 1. Rejestry gruntów sporządza się na formularzach według załączonego wzoru (załącznik nr 1).

2. Formularze rejestru dotyczące każdej jednostki ewidencyjnej powinny być wszyte do kartonowej okładki, następnie przesznurowane, a końce sznurków związane i załakowane lub zaklejone bibułką z odcisniętą pieczęcią urzędową. Stronice rejestru należy ponumerować.

3. Na ostatniej stronie rejestru należy umieścić napis „Rejestr zawiera stronic ponumerowanych i przesznurowanych”. Pod napisem należy wpisać nazwę miejscowości (siedziba prezydium powiatowej rady narodowej), datę oraz umieścić podpisy przewodniczącego

prezydium powiatowej rady narodowej i geodety do spraw ewidencji gruntów, a następnie odcisnąć okrągłą pieczęć urzędową.

4. Z lewej strony u dołu (wierzch okładki) należy wpisać numer gromady (osiedla, miasta nie stanowiącego powiatu) w powiecie liczbą arabską wielkości 3 cm (numeracja według porządku alfabetycznego jednostek ewidencyjnych w powiecie w kolejności: miasta, osiedla, gromady).

5. Wszystkie wpisy do rejestru powinny być dokonane atramentem wyraźnie, czytelnie i czysto. Kolor atramentu określa § 23 ust. 2.

6. Wpisów do rejestru nie wolno pod odpowiedzialnością, przewidzianą w przepisach prawa karnego, wycierać, wyskrobywać, wymazywać lub wywabić środkami chemicznymi.

II. Zakładanie rejestrów gruntów.

§ 12. Rejestry gruntów zakłada się odrębnie dla każdej jednostki ewidencyjnej (§ 2) na podstawie następujących dokumentów:

- 1) map i rejestrów pomiarowo-klasyfikacyjnych, sporządzonych w związku z przebudową ustroju rolnego;
- 2) map i dokumentów ewidencyjnych dotychczasowego katastru gruntowego;
- 3) innych map i dokumentów geodezyjnych (scaleniwych, parcelacyjnych, ukazowych itp.);
- 4) dostarczonych przez Ministerstwo Leśnictwa map i dokumentów geodezyjnych, poddanych aktualizacji przy przeprowadzaniu prac związanych z urządzeniem lasu;
- 5) ankiet w sprawie szacunkowej klasyfikacji gruntów i danych statystycznych o powierzchni użytków rolnych i innych gruntów.

§ 13. 1. Przed przystąpieniem do zakładania rejestru gruntów na podstawie dokumentów, wymienionych w § 12 pkt 1, 2 i 3, należy uaktualnić je w drodze wizji lokalnej w jednostce ewidencyjnej co do:

- 1) osoby (prawnej lub fizycznej) będącej właścicielem gruntu lub władającej gruntem;
- 2) granic i powierzchni gruntów użytkowanych przez tę osobę (pkt 1);
- 3) sposobu użytkowania gruntów;
- 4) granic i powierzchni jednostki ewidencyjnej.

2. Szczególną uwagę na wyjaśnienie obecnego sposobu użytkowania gruntów należy zwrócić tam, gdzie istnieje prawdopodobieństwo powstania znacznych zmian w dotychczasowym sposobie użytkowania w porównaniu ze stanem figurującym w dokumentach, stanowiących podstawę do założenia rejestru.

§ 14. Aktualizacja dokumentów (§ 12) co do osoby następuje na podstawie oświadczenia zainteresowanego właściciela lub osoby władającej gruntem oraz poświadczania przedstawicieli prezydium rady narodowej (gromadzkiej, miejskiej, osiedla), biorących udział w wizji lokalnej, a znających miejscowe stosunki.

§ 15. 1. Aktualizacja dokumentów (§ 12) co do granic i powierzchni gruntów oraz sposobu ich użytkowania następuje przez porównanie stanu przedstawionego w tych dokumentach ze stanem istniejącym na gruncie.

2. W razie stwierdzenia w czasie wizji lokalnej, że grunty figurujące w dokumentach uległy podziałowi, zamianie itp., należy te zmiany uwzględnić w drodze po-

miaru. Do aktualizacji map w terenie należy używać odbitek ozalidowych, które mają służyć jako szkice polowe.

3. Stwierdzone podziały lub zamiany gruntów wymagają zatwierdzenia prezydium powiatowej rady narodowej.

§ 16. Przy wykorzystaniu dokumentów sporządzonych przy przebudowie ustroju rolnego (§ 12 pkt 1) do założenia rejestru gruntów należy wynikami aktualizacji (§§ 14 i 15) uzupełnić istniejące dokumenty i przystąpić do sporządzania rejestrów zgodnie z § 23 i następnymi.

§ 17. Gdy za podstawę założenia rejestru gruntów mają służyć mapy i dokumenty ewidencyjne dotychczasowego katastru gruntowego (§ 12 pkt 2), należy przede wszystkim stwierdzić w drodze wizji lokalnej, czy istniejące mapy są dostatecznie aktualne, aby mogły służyć zamierzonemu celowi.

§ 18. 1. Jeżeli przy porównaniu mapy katastralnej z terenem stwierdzono, że stan przedstawiony na mapie odpowiada stanowi faktycznemu na gruncie, należy przystąpić do aktualizacji dokumentów w myśl przepisów §§ 14 i 15.

2. Wyniki aktualizacji (ust. 1) należy wnieść do map oraz operatów opisowych (matrykuł, ksiąg parcel, arkuszy posiadłości gruntowych, protokołów parcelowych, wykazów zmian gruntowych itp.).

3. Uaktualnione dane dokumentów wymienionych w ust. 2 należy porównać z danymi ankiety szacunkowej klasyfikacji gruntów i w przypadku, gdy:

- a) obecny obszar użytkowania nie odbiega od stanu katastralnego i stanu wynikającego z ankiet — przyjąć do nowego rejestru gruntów powierzchnię gruntów z operatu katastralnego, a powierzchnię klas użytków rolnych z ankiety klasyfikacyjnej;
- b) obecny obszar użytkowania (w granicach zgodnych z mapą katastralną) odbiega od stanu wynikającego z ankiet (jest mniejszy lub większy) — należy przyjąć do nowego rejestru powierzchnię katastralną gruntów, a powierzchnie klas użytków rolnych proporcjonalnie zwiększyć lub zmniejszyć w stosunku do powierzchni uwidoczonych w ankiecie klasyfikacyjnej.

§ 19. 1. Jeżeli przy porównaniu mapy katastralnej z terenem stwierdzono, że stan przedstawiony na mapie wskutek licznych zmian w posiadaniu, jak i w sposobie użytkowania gruntów uległ zmianie do tego stopnia, że brak jest elementów porównawczych stanów w terenie z mapą katastralną — należy zaniechać aktualizacji i postąpić w myśl przepisu § 21. W tych przypadkach należy jednak przyjąć za podstawę ogólną powierzchnię katastralną gromady (miasta) i wszcząć dochodzenia w celu ujawnienia różnicy powierzchni.

2. Przepis ust. 1 (zdanie drugie) należy stosować również i do kompleksów (części gromad, miast) gruntów, o ile zachowały się w granicach naturalnych, uwidoczonych na mapie.

3. Ujawnioną różnicę powierzchni gruntów gromady (ust. 1) należy do czasu wyjaśnienia (ust. 1 zdanie 2) wykazać w rejestrze gruntów pod osobnym numerem rejestru jako grupę XIV „Grunty o nie ustalonym sposobie użytkowania oraz nie ustalonych użytkownikach”.

§ 20. Gdy za podstawę do założenia ewidencji gruntów mają służyć mapy i dokumenty wymienione w § 12 pkt 3 (ukazowe, scaleniwowe, parcelacyjne itp.), należy postąpić w myśl przepisów § 18 bądź 19, tak jak z ma-

teriałami katastralnymi, w zależności od przydatności dokumentów, przy czym:

- 1) jeśli istnieją rejestry pomiarowo-klasyfikacyjne lub pomiarowe, należy je wykorzystać uaktualniając tylko zmienione elementy;
- 2) jeśli brak rejestrów wymienionych w pkt 1, należy:
 - a) obliczyć graficznie lub mechanicznie powierzchnię poszczególnych jednostek rejestrowych oraz
 - b) sporządzić rejestr pomiarowo-klasyfikacyjny, przyjmując powierzchnię klas użytków rolnych proporcjonalnie zwiększoną lub zmniejszoną w stosunku do danych z ankiet klasyfikacyjnych;
 - c) założyć rejestr gruntów na podstawie danych rejestru pomiarowo-klasyfikacyjnego sporządzonego zgodnie z lit. b).

§ 21. 1. W przypadkach gdy brak jest map i dokumentów obliczeniowych, należy na okres przejściowy (do czasu uzyskania nowych operatów pomiarowych) zakładać rejestry gruntów w oparciu o dane ankiet klasyfikacyjnych, wyprowadzając dla każdej jednostki ewidencyjnej różnicę pomiędzy jej powierzchnią całkowitą, ustaloną na podstawie ankiet, a rzeczywistą jej powierzchnią geograficzną. Badanie tych różnic i ich usuwanie w drodze ścisłego pomiaru gruntów oraz wprowadzanie do rejestru gruntów aktualnych danych, dotyczących osoby, powierzchni i sposobu użytkowania — powinno być dokonywane przez organy służby geodezyjnej sukcesywnie, w ścisłej zgodności z opracowanym harmonogramem, zatwierdzonym przez zarząd urzędów rolnych. Do czasu dokonania ścisłego pomiaru należy dążyć do wyjaśnienia powodów istniejących różnic i do ujawnienia gruntów ukrytych — w drodze dochodzeń, przeprowadzanych przez geodetę do spraw ewidencji gruntów przy współdziałaniu gromadzkiej (miejskiej) rady narodowej. Grunty ukryte należy zaliczyć czasowo do klasy dominującej w danej jednostce ewidencyjnej. W przypadkach kiedy klasa wykrytych gruntów odbiega różąco w sposób zupełnie oczywisty od przeciętnej klasy gruntów danego gospodarstwa, należy grunty wykryte przeklasyfikować zaliczając poszczególne kontury glebowe do przeciętnych klas, obowiązujących w odniesieniu do gleb danego typu na terenie danej jednostki ewidencyjnej.

2. Ocenę materiałów służących za podstawę założenia ewidencji gruntów, o których mowa w ust. 1, przeprowadza kameralnie komisja powołana przez prezydium powiatowej rady narodowej w składzie:

- 1) członek prezydium — jako przewodniczący;
- 2) geodeta do spraw ewidencji gruntów;
- 3) przedstawiciel powiatowego pełnomocnika Ministerstwa Skupu;
- 4) przedstawiciel wydziału finansowego;
- 5) przedstawiciel organizacji społeczno-politycznej;
- 6) przedstawiciel prezydium zainteresowanej gromadzkiej rady narodowej (miejskiej, osiedla).

Komisja przy wydawaniu oceny opiera się również na rejestrach wymiarowych podatku gruntowego, wykazach gospodarstw rolnych, będących w posiadaniu powiatowego pełnomocnika Ministerstwa Skupu, oraz innych materiałach statystycznych, znajdujących się u geodety do spraw ewidencji gruntów.

§ 22. W razie ustalania danych dotyczących gruntów państwowego gospodarstwa leśnego i gruntów przylegających należy przy zakładaniu rejestru gruntów wykorzystać dostarczone przez Ministerstwo Leśnictwa mapy i dokumenty geodezyjne, uaktualnione przy przeprowadzaniu prac związanych z urządzeniem lasów (§ 12 pkt 4).

§ 23. 1. W toku aktualizacji (§ 13) dokumentów służących za podstawę do założenia rejestru gruntów należy ustalić:

- 1) czy grunty tworzące jednostkę rejestrową stanowią własność lub pozostają we władaniu tej samej osoby (fizycznej, prawnej bądź podmiotu gospodarki społecznej);
- 2) jakie powierzchnie gruntów wymienionych w pkt 1 są użytkowane przez tę osobę;
- 3) jakie powierzchnie innych gruntów są przez tę osobę dzierżawione.

2. W rejestrze gruntów — w ramach każdej jednostki rejestrowej — należy wykazać odrębnie:

- 1) w wierszu pierwszym (atramentem czarnym) — grunty stanowiące własność osoby wymienionej w kolumnie 4 rejestru (§ 26 ust. 2 pkt 4);
- 2) w wierszu drugim (atramentem czerwonym) — te spośród gruntów wymienionych w pkt 1, które są przez właściciela użytkowane;
- 3) w wierszu trzecim (atramentem zielonym) — inne grunty nie stanowiące własności osoby wymienionej w pkt 1, lecz przez tę osobę użytkowane (posiadane, dzierżawione).

U w a g a: Grunty Państwowego Funduszu Ziemi przekazane w trwałe użytkowanie spółdzielniom produkcyjnym wpisuje się do rejestru gruntów atramentem czarnym.

§ 24. Po dokonaniu aktualizacji dokumentów służących za podstawę założenia rejestru gruntów (§§ 13 — 23) należy powierzchnie wszystkich gruntów wchodzących w skład każdej jednostki rejestrowej, leżących w danej gromadzie (osiedlu, mieście), zsumować według klas oraz użytków i wpisać do odpowiednich kolumn rejestrów gruntów.

§ 25. 1. Wpisy do rejestru gruntów każdej gromady (osiedla, miasta) powinny być dokonywane grupami rejestrowymi, a w grupie — w kolejności porządkowej jednostkami rejestrowymi.

2. Grupy rejestrowe numeruje się liczbami rzymskimi, a jednostki rejestrowe liczbami arabskimi w ramach każdej grupy, np. w grupie I „Państwowe gospodarstwa rolne” numeruje się:

- I. 1. P.G.R. Wypychów,
2. P.G.R. Rokitów itd.

§ 26. 1. Rejestr gruntów wypełnia się na podstawie danych z materiałów uaktualnionych według przepisów §§ 13 — 23, przeznaczając dla każdej grupy rejestrowej odpowiednią ilość stron formularza (załącznik nr 1).

2. Formularz rejestru gruntów wypełnia się w następujący sposób:

- 1) w kolumnie 1 wpisuje się datę (dzień, miesiąc, rok) wpisu do rejestru gruntów;
- 2) w kolumnie 2 wpisuje się rzymską liczbę odpowiadającą numeracji grupy rejestrowej;
- 3) w kolumnie 3 wpisuje się arabską liczbę porządkową wpisu jednostki rejestrowej;
- 4) w kolumnie 4 wpisuje się nazwę lub nazwisko i imię właściciela albo osoby władającej gruntem;
- 5) w kolumnie 5 wpisuje się ogólną powierzchnię gruntów według przepisu § 23 ust. 2;
- 6) w kolumnach 6 — 40 wpisuje się w odpowiednich rubrykach i odpowiednim atramentem (§ 23) powierzchnie użytków rolnych poszczególnych klas i powierzchnie pozostałych gruntów;

- 7) kolumny 41 — 43 przeznaczone są do odnotowywania wprowadzonych zmian do rejestru gruntów;
- 8) w kolumnach 44 i 45 wpisuje się nazwę jednostki ewidencyjnej, numer grupy i jednostki rejestrowej w przypadkach, gdy właściciel lub osoba władająca gruntem posiada lub użytkuje grunty w innej jednostce ewidencyjnej;
- 9) w kolumnie 46 należy wpisać numery rejestrów jednostek rejestrowych, gdy tworzą one wspólne gospodarstwo z jednostką wymienioną w kolumnie 4.

§ 27. Przy wpisywaniu do rejestrów gruntów powierzchni dróg dojazdowych do pól oraz powierzchni zabudowanych (osiedlowych) na terenach wiejskich, jeżeli zostały w rejestrach pomiarowo-klasyfikacyjnych wydzielone, należy pod wpisana powierzchnią podać rodzaj użytku rolnego i jego klasę według przeważającego użytku otaczającego bądź przez jaki droga przebiega albo na jakim osiedle pobudowano, np.:

0,15	lub	0,25
(R. IV)		(Ps. V)

§ 28. 1. Po wpisaniu do rejestru gruntów wszystkich jednostek rejestrowych według grup należy dane powierzchniowe wykazane czarnym atramentem podsumować w poszczególnych grupach i liczbę otrzymaną z podsumowania wpisać zwykłym ołówkiem (czarnym).

2. Wyniki otrzymane według przepisu ust. 1 należy wpisać do formularza (według wzoru stanowiącego załącznik nr 2), wyprowadzić sumę powierzchni wszystkich grup i porównać z powierzchnią geodezyjną jednostki ewidencyjnej. W razie stwierdzenia nie wyjaśnionej rozbieżności należy postąpić w myśl przepisu § 19 ust. 3.

III. Prowadzenie ewidencji gruntów.

§ 29. Prowadzenie ewidencji gruntów polega na utrzymaniu operatu ewidencji gruntów w stałej aktualności, tj. zgodności ze stanem faktycznym.

§ 30. Utrzymanie operatu ewidencji gruntów w stałej aktualności następuje przez:

- 1) wprowadzanie zmian powstałych w odniesieniu do osób właścicieli lub osób władających gruntami;
- 2) wprowadzanie zmian powstałych w odniesieniu do powierzchni użytków, sposobu użytkowania lub klasyfikacji gruntów;
- 3) wprowadzanie zmian stwierdzonych w wyniku pomiarów;
- 4) wprowadzanie zmian powstałych w odniesieniu do granic jednostek administracyjnych i jednostek ewidencyjnych;
- 5) wprowadzanie zmian ujawnionych z urzędu;
- 6) sprostowanie ujawnionych błędów.

§ 31. 1. Tryb postępowania przy zgłaszaniu i dokonywaniu zmian w operacie ewidencyjnym ureguje rozporządzenie Ministrów Rolnictwa i Gospodarki Komunalnej, wydane na podstawie art. 10 ust. 4 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. Nr 6, poz. 32).

2. Jeżeli zgłoszenie zmiany na piśmie jest niejasne lub niedostatecznie umotywowane, należy wezwać stronę do uzupełnienia braków.

§ 32. W przypadku gdy cała jednostka rejestrowa przeszła na własność lub we władanie innej osoby, zmianę w rejestrze gruntów przeprowadza się:

- 1) z urzędu, na podstawie decyzji organu władzy określonego w rozporządzeniu powołanym w § 31 ust. 1;
- 2) na wniosek właściciela lub osoby władającej gruntem, umotywowany następującymi dokumentami:
 - a) decyzją właściwego organu władzy (pkt 1),
 - b) aktem notarialnym lub orzeczeniem sądowym;
- 3) w odniesieniu do spółdzielni produkcyjnych — na wniosek zarządu spółdzielni, poparty uchwałą ogólnego zebrania członków spółdzielni produkcyjnej o przyjęciu w poczet członków spółdzielni bądź o wyłączeniu ze spółdzielni.

§ 33. Gdy zmiana w użytkowaniu dotyczy tylko części jednostki rejestrowej, poza wymaganiami przewidzianymi w § 32 konieczne jest do przeprowadzenia zmiany przedstawienie dokumentów pomiarowych.

§ 34. 1. Wprowadzenie do operatu ewidencji gruntów zmian, powstałych w odniesieniu do powierzchni użytków, sposobu użytkowania lub klasyfikacji gruntów, następuje:

- 1) z urzędu, w wyniku prac urządzeniowo-rolnych (sojalistyczna przebudowa wsi, urządzenia rolne, komsasacja, regulacja itp.);
- 2) na wniosek użytkownika — po uzyskaniu zatwierdzającej decyzji właściwego organu władzy, określonego w rozporządzeniu powołanym w § 31 ust. 1.

2. Do wprowadzenia zmian, o których mowa w ust. 1, konieczne jest dostarczenie dokumentów pomiarowych.

3. Wprowadzenie do rejestru gruntów zmian klasyfikacji gruntów może nastąpić tylko w trybie przepisów wymienionych w § 9.

§ 35. Za zmianę w sposobie (rodzaju) użytkowania uważa się trwałą zmianę dotychczasowego użytku na inny, np.: zmiana gruntu ornego na sad, ogród, las itp. lub odwrotnie — zajęcie gruntu ornego, łąki, pastwiska itp. pod budynki, na teren komunikacyjny itd.

§ 36. Wprowadzenie do operatu ewidencji gruntów zmian polegających na sprostowaniu omyłek może dotyczyć błędów:

- 1) pisarskich — w postaci mylnie wpisanych nazwisk i imion (nazw) właścicieli lub osób władających gruntami, nazw użytków gruntów, powierzchni i klas gruntów;
- 2) rachunkowych, stwierdzonych w obliczeniach;
- 3) kreślarskich, powstałych przez niezgodne przedstawienie w mapach kształtów, granic gruntów i użytków ze stanem faktycznym lub stanem przedstawionym w innych dokumentach operatu pomiarowego;
- 4) pomiarowych, powstałych wskutek użycia niewłaściwych metod, błędnych obserwacji itp.

§ 37. 1. W przypadku ujawnienia błędu (omyłki) należy sporządzić notatkę służbową, którą po dołączeniu materiałów dowodowych przedstawia się do decyzji właściwego organu władzy, określonego w rozporządzeniu powołanym w § 31 ust. 1.

2. Poprawienie operatu ewidencji gruntów następuje na podstawie decyzji właściwego organu władzy (ust. 1);

IV. Wprowadzanie zmian do operatu ewidencyjnego (aktualizacja).

§ 38. W celu utrzymania operatu ewidencyjnego w stałej aktualności wszystkie zmiany (§ 30) zachodzące w danych objętych ewidencją gruntów powinny być niezwłocznie wprowadzone do tego operatu. Zmiany wprowadza się na podstawie odpowiednich dokumentów.

§ 39. 1. Zmiany wpisu w rejestrze gruntów dokonuje się tylko przez wykreślenie wpisu dotychczasowego i wpisanie nowego w następnym wierszu wolnym po ostatnim wpisie w odpowiedniej grupie rejestrowej.

2. Wykreślenie dokonuje się czarnym atramentem przy pomocy liniału, tak aby poprzedni zapis pozostał czytelny.

3. Wyjątek od zasady podanej w ust. 1 i 2 stanowi zmiana nazwy lub nazwiska (imienia) właściciela albo osoby władającej gruntem w tej samej grupie rejestrowej. W tym przypadku wykreśla się dotychczasowy zapis w kolumnie 4 i nad nim wpisuje się czerwonym atramentem nazwę (nazwisko i imię) nowego właściciela lub osoby władającej gruntem.

4. Przy wpisie zmiany do rejestru gruntów należy w kolumnie 41 podać numer dowodu wpisu, a w kolumnie 42 — numer grupy i rejestru, z którego grunt został odpisany.

5. Przy wykreślaniu zmiany z rejestru gruntów należy w kolumnie 41 podać numer dowodu wpisu, a w kolumnie 43 — numer grupy i rejestru, do którego grunt został dopisany.

§ 40. Na obszarach, na których istnieją mapy ewidencyjne, powstałe zmiany należy wprowadzić do tych map. Zmiany wprowadza się do map ewidencyjnych na podstawie operatów pomiarowych wykonanych z urzędu lub dostarczonych przez zainteresowane strony.

§ 41. 1. Nowe granice, znaki graniczne, numery działek (parcel) i oznaczenia użytków wnosi się do mapy dokładnie i wyraźnie cynobrem. Zmienione (już nie istniejące) granice i numery działek (parcel) skreśla się tuszem cynobrem.

2. Zmiany wprowadzone do map ewidencyjnych należy niezwłocznie wkreślić do matryc tych map tuszem czarnym. Granice i numery działek (parcel) nie obowiązujące należy usunąć przez wytarcie żyłką.

§ 42. Numerację działek (parcel), powstałych skutkiem dokonanych podziałów itp., przeprowadza się w sposób uzależniony od pochodzenia mapy:

- 1) jeżeli mapą ewidencyjną jest dawna mapa katastralna, parcele numeruje się w sposób przyjęty dla danego rodzaju map;
- 2) jeżeli mapą ewidencyjną jest mapa sporządzona w wyniku przebudowy ustroju rolnego lub inna (ukazowa, scalenieowa, parcelacyjna itp.) z numeracją gruntów systemem działkowym, to po dokonanych podziałach powstałe nowe działki numeruje się następująco:
 - a) numerem każdej działki jest ułamek, którego licznik stanowi numer działki pierwotnej, a mianownik liczbą porządkową powstałych z podziału działek, np.: numer działki pierwotnej — 64; przy podziale powstały 4 działki o numerach: 64/1, 64/2, 64/3 i 64/4;
 - b) w razie dalszego podziału działki, powstałej z poprzedniego podziału, dotychczasowa numeracja

dzielonej ponownie działki wypada, a utworzone z niej nowe działki otrzymują numerację ułamkową: w liczniku numer działki pierwotnej, a w mianowniku dalsze kolejne liczby porządkowe, np.: podziałowi ulega działka 64/2 na dalsze 3 części, więc numer 64/2 wypada, a powstałe z niej nowe działki otrzymują numerację: 64/5, 64/6 i 64/7.

§ 43. Jeżeli część obszaru przedstawionego w dotychczasowej mapie ewidencyjnej została objęta nowym pomiarem lub przedstawiona na nowym arkuszu mapy, należy:

- 1) przyjąć nową mapę jako mapę ewidencyjną dla danego obszaru;
- 2) wnieść do dotychczasowej mapy ewidencyjnej obwodnicę obszaru przedstawionego w nowej mapie;
- 3) w środku obwodnicy (pkt 2) wpisać tuszem cynobrem numer bieżący nowej mapy, np. „mapa numer 3”.

§ 44. Drobne zmiany w użytkowaniu gruntów mogą być przedstawione w szkicu polowym, który posłuży za podstawę wprowadzenia zmian do mapy ewidencyjnej. Za drobne zmiany należy uważać: zmiany powierzchni gruntów nie większej niż 1,0 ha, np. podział działki, zmiana w sposobie i granicach użytkowania.

§ 45. Dla każdej jednostki ewidencyjnej zakłada się oddzielną teczkę (skoroszyt) na zbiór dokumentów, uzasadniających dokonanie wpisów lub zmian w rejestrze gruntów. Dokumenty te numeruje się w kolejności składania do teczki (skoroszytu) w ramach każdej jednostki ewidencyjnej.

§ 46. 1. W razie zmiany granic administracyjnych, powodujących przejście części gruntów z jednej jednostki ewidencyjnej do innej, należy:

- 1) wykreślić te grunty z rejestru gruntów dotychczasowej jednostki ewidencyjnej;
- 2) sporządzić wykaz jednostek rejestrowych (według grup), które przechodzą do nowej jednostki ewidencyjnej;
- 3) w rubrykach 44 — 46 dotychczasowego rejestru gruntów powołać się na zmianę granic administracyjnych podając numer, pozycję i rocznik Dziennika Ustaw, Monitora Polskiego bądź dziennika urzędowego wojewódzkiej rady narodowej.

2. W jednostce ewidencyjnej przejmującej grunty dokonuje się wpisu do rejestru gruntów według wykazu, sporządzonego w myśl przepisu ust. 1 pkt 2 przyjmując numerację obowiązującą w nowej jednostce ewidencyjnej.

§ 47. Po każdorazowym dokonaniu wpisu lub zmiany wpisu w rejestrze gruntów należy podsumować powierzchnię w zmienionych rubrykach i sprawdzić podsumowania w stosunku do powierzchni ogólnej danej grupy jednostek rejestrowych oraz powierzchni ogólnej gromady (miasta, osiedla).

V. Zamknięcie roczne.

§ 48. 1. Rejestry gruntów zamyka się według stanu na dzień 31 grudnia każdego roku.

2. Zamknięcie roczne polega na podkreśleniu w rejestrze gruntów zapisów w poszczególnych grupach jed-

nostek rejestrowych, podsumowaniu i wpisaniu sum atramentem.

3. W kolumnie 4 rejestru gruntów w wierszu odpowiadającym sumie (ust. 2) należy wpisać: „Stan na dzień 31.XII.19 . . r.“

§ 49. 1. Zamknięcie roczne należy rozpocząć w takim terminie, aby prace z tym związane zostały ukończone do dnia 31 grudnia każdego roku.

2. Jednostki ewidencyjne, wyróżniające się największą ilością zmian, zamyka się jako ostatnie.

3. Zmiany, które zgłoszono przy końcu roku, lecz po dokonaniu zamknięcia, przeprowadza się w rejestrach w roku następnym.

VI. Sporządzanie wykazów gruntów dla jednostek ewidencyjnych, powiatu i województwa.

§ 50. Po dokonaniu zamknięcia rocznego rejestrów gruntów sporządza się w jednym egzemplarzu na formularzu według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 wykaz gruntów dla każdej jednostki ewidencyjnej (gromady, osiedla, miasta).

§ 51. Na podstawie wykazów gruntów jednostek ewidencyjnych (§ 50) zestawia się w 2 egzemplarzach wykaz gruntów powiatu. Jeden egzemplarz wykazu gruntów powiatu przeznaczają się do użytku prezydium powiatowej rady narodowej, drugi zaś egzemplarz przesyła się w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku do prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 52. Na podstawie wykazów gruntów powiatów prezydium wojewódzkiej rady narodowej sporządza w 2 egzemplarzach wykaz gruntów województwa, z których jeden pozostawia dla potrzeb województwa, drugi zaś przesyła w terminie do dnia 1 marca każdego roku do Centralnego Urzędu Geodezji i Kartografii.

§ 53. Na podstawie wykazów gruntów województw Centralny Urząd Geodezji i Kartografii sporządza państwowy wykaz gruntów dla potrzeb zainteresowanych władz centralnych.

VII. Wykorzystanie danych o gruntach zawartych w operacie ewidencji gruntów.

§ 54. 1. Władze, urzędy i instytucje państwowe mogą korzystać w celach służbowych z danych o grun-

tach, zawartych w operacie ewidencji gruntów, oraz sporządzać odrysy, odpisy i wyciągi bezpłatnie, o ile wykonują je przez własny, każdorazowo do tego celu upoważniony, personel.

2. Sporządzanie odrysów, odpisów i wyciągów z operatów ewidencji gruntów przez organy prowadzące ewidencję gruntów na zamówienie jednostek wymienionych w ust. 1 podlega opłacie, przewidzianej w obowiązującej tabeli opłat (§ 55).

§ 55. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie art. 8 ust. 3 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. Nr 6, poz. 32) w sprawie wysokości opłat za odrysy z map oraz za odpisy i wyciągi z rejestrów i dokumentów, stanowiących część składową operatu ewidencyjnego, należy stosować przepisy zarządzenia Ministrów Rolnictwa i Gospodarki Komunalnej z dnia 9 czerwca 1953 r. w sprawie opłat za czynności urzędowe organów terenowych państwowej służby geodezyjnej i kartograficznej (Monitor Polski Nr A-57, poz. 725).

§ 56. 1. Odrysy, odpisy i wyciągi z operatu ewidencji gruntów mogą być wydawane na zamówienie osób prywatnych tylko w odniesieniu do gruntów stanowiących własność lub pozostających we władaniu tych osób, na warunkach podanych w § 54 ust. 2.

2. Dane o gruntach prywatnych, znajdujących się w użytkowaniu administracji państwowej i przedsiębiorstw państwowych, mogą być wydawane tylko za zgodą użytkowników.

VIII. Przepisy końcowe.

§ 57. Dane o gruntach, pozostających we władaniu organów podległych Ministrom Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych, oraz zmiany tych danych będą wprowadzane do operatu ewidencji gruntów na podstawie odrębnych przepisów.

§ 58. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. M. Jaworski

(Strona 1)

Załącznik nr 1 do Instrukcji Ministra Rolnictwa z dnia 21 kwietnia 1955 r. (poz. 379).

Województwo
Powiat :

Województwo
 Powiat
 Jednostka ewidencyjna
 (gromada, osiedle, miasto, dzielnica)

Załącznik nr 2 do instrukcji Ministra
 Rolnictwa z dnia 21 kwietnia 1955 r.
 (poz. 379).

WYKAZ GRUNTÓW

według stanu na dzień 31 grudnia 19 . . r.

(w hektarach)

Lp. grupy	Wyszczególnienie grup rejestrowych	Ogólna powierzchnia gruntów	Użytki rolne			Użytki leśne	
			grunty orne (w tym grunty orne w uprawie, ogrody, sady i odłogi)	łąki trwałe	pastwiska trwałe	lasy i leśne powierzchni nie zagospodarowane	plantacje leśne i leśne pasy wiatrochronne
1	2	3	4	5	6	7	8
I	Państwowe gospodarstwa rolne						
II	Państwowe gospodarstwo leśne						
III	Inne państwowe i społeczne gospodarstwa (grunty) nie objęte grupą I lub II						
IV	Inne państwowe i społeczne, nie objęte grupą I, II i III, nieruchomości wiejskie zabudowane lub nie zabudowane						
V	Spółdzielnie produkcyjne						
VI	Prywatne gospodarstwa (grunty)						
VII	Ogrody działkowe						
VIII	Wspólnoty i grunty gromadzkie						
IX	Państwowy Fundusz Ziemi						
X	Wody publiczne						
XI	Drogi publiczne						
XII	Tereny komunikacyjne (kolejowe i inne bez dróg publicznych)						
XIII	Użytki kopalne nie należące do grup od I do XII						
XIV	Grunty o nie ustalonym sposobie użytkowania oraz nie ustalonych użytkownikach						
	Razem*)						

*) Razem = powierzchni geodezyjnej jednostki ewidencyjnej (gromady, osiedla, miasta), powiatu, województwa.

